

Vurderingen til Grundskyld frembyder selvfølgelig adskillige Vanskeligheder, og det er jo ogsaa udtalt i den Udtalelse, vi har fra Over-Skyldraadet, at der har været visse Vanskeligheder forbundet dermed. Men Over-Skyldraadet mener dog, at den Vurdering, der nu er fremkommet, er saa paalidelig, at den godt kan tjene som Grundlag for en Paaligning af Grundskyld. Her vil jeg indskyde den Bemærkning, at selv om man er i Stand til indenfor samme Kommune at finde visse Afvigelser, som man ikke mener er rigtige, og maa-ske fra Landsdel til Landsdel kan finde Spring i Vurderingerne, har jeg dog Indtrykket af, at disse i Hovedsagen er rigtige, og at der i Hovedsagen er gjort et meget stort og godt Arbejde paa dette Omraade. Og det er dog maaske tvivlsomt, om de andre Former for Beskatning, vi har: Formue- og Indkomstskatten eller de indirekte Skatter, hviler paa et Grundlag, der er tilvejebragt med større Sikkerhed. Jordens Vurdering har den Vanskelighed — det kan man ikke se bort fra —, at den ikke dækker over den egentlige Værdi i og for sig. Det er noget af et Kunstprodukt, man dér kommer til, idet Jorden ansættes pr. Arealenhed, efter hvad Jord af samme Beskaffenhed og Beliggenhed som det paagældende Jordstykke efter Egnens Priser maa antages at ville koste i Handel i ubebygget Stand, naar Jorden tænkes at høre til en middelstor Bondegaard i middelgod Kultur. Naar man har taget disse Forbehold, er det jo for at faa fremskaffet et ensartet Grundlag for Vurderingen, saaledes at de mindre Parceller eller de Jorder, som er i særlig god Kultur, ikke faar en ugunstig Stilling ved Vurderingen, men skattemæssigt bliver stillet lige med de andre Jorder.

Der er for mig ingen Tvivl om, at en ny Bonitering vilde frembyde gode Holdepunkter for Vurdering, men jeg tror dog ikke, man skal give sig til at bonitere over hele Landet. For det første vilde det nu tage nogle Aar, og for det andet vilde det være en meget bekostelig Foranstaltning; saa vidt jeg ved, antager man, det vilde tage 5 Aar og koste 10 Mill. Kr. Men jeg kunde tænke mig, at Over-Skyldraadet, som allerede i 1923 skal til at vurdere paa ny, foretager en Række Typevurderinger, hvor man benytter Boniteringen, saa man har den som Holdepunkter rundt omkring i Landet; derigennem vil man kunne faa et saa paalideligt Resultat frem, som man med Rimelighed kan kræve. Princippet i Loven er jo,

at fast Ejendom ansættes til Ejendoms-skyld efter sin Handelsværdi. Vi opretholder altsaa Ejendomsskylden. Sammen hermed foretages en særlig Ansættelse af den faste Ejendoms Grundværdi, endvidere beskattes Grundværdien til Staten med en Grundskyld paa 1,5 pro mille aarlig, og i det Beløb, hvormed Ejendomsskylden overstiger Grundværdien, gøres der et Fradrag af 10 000 Kr., hvorefter der af det udkomne Beløb svares Ejendomsskyld til Staten med en aarlig Promille af 1,1.

Jeg ser ikke rettere, end at det Grundlag, der her er lagt, er overordentlig sundt og fornuftigt og rimeligt. Det er udtalt af Over-Skyldraadet, at de har vurderet paa den Maade, at de først har fastsat Ejendomsskylden af den faste Ejendom, og derefter har man vurderet Jorden. Der findes altsaa ikke en nøjagtig udtrykt Værdi for Bygningerne; men naar man vil have en Bygningsskyld, faar man den frem derved, at man drager Jordens Værdi fra Ejendomsskyldens Værdi. For at lette Beskatningen af Bygningerne giver man, baade fordi man ønsker et skattefrit Boligminimum, og ogsaa fordi man ønsker de arbejdsskabte Værdier mindre beskattet, dette Fradrag paa 10 000 Kr. i samtlige Vurderinger og beskatter saa Ejendomsskylden noget mindre end Grundskylden. At fastsætte Ejendomsskylden ved disse Vurderinger er for saa vidt ogsaa rimeligt, fordi det derigennem, man faar ansat Formueværdierne. Saa vidt det kan ses — og jeg tror, det er fuldkommen rigtigt —, vil en Beskatning som den, der her er foreslaaet, give nogen Lettelse for de mindre Ejendomme, for Ejendomme paa op til et Par Tønder Hartkorn, og vil give nogen Stigning i Beskatningen af de større Ejendomme. Det tror jeg ogsaa er rigtigt efter den Maade, hvorpaa Ejendomsskylden hidtil har virket som Beskatningsgrundlag.

Hvad de enkelte Paragraffer angaar, bestemmes det jo i § 1, at Vurderingen til Ejendomsskyld sker efter de faste Ejendomes Handelsværdi, og Vurderingen skal foretages hvert femte Aar, første Gang dog den 1. Juli 1923. Denne Vurdering i 1923 vil sikkert komme til at betyde en Forbedring af den Vurdering, der allerede er foretaget. Naar man nu skal gaa over til dette nye Princip, vil det jo være godt, at man faar det saa fuldkomment som muligt, og at man saa fremtidig foretager Vurderingerne hvert femte Aar. I §§ 2 og 4 er der truffet Bestemmelser